

rum af 20 Aar, indenfor vor Søforsikring er forefaldet Tilfælde, hvor Assurandørerne i Tilfælde af et Forlis har kunnet unddrage sig deres Assurancepligter? Jeg føjer til, at selv om der skulde kunne paavises saadanne enkelte Tilfælde, vilde dette jo ikke i fjerneste Maade eller i nævneværdig Grad svække den Sikkerhed for Pantekreditorer, der lader sig tilvejebringe. Men jeg har nogen Grund til at tro, at der ikke er forefaldet noget eneste saadant Tilfælde, og saa forekommer det mig, at den af det ærede Medlem udsaaede Mistillid til Foreningens Evne til at virke efter sin Hensigt og efter sit Formaal er mildest talt meget svagt underbygget.

Det ærede Medlem henpegede paa, og det er for saa vidt rigtigt, at der gennem Søforsikring ikke kan tilvejebringes den Sikkerhed for Pantekreditorer, som lader sig tilvejebringe for Pantekreditorer i faste Ejendomme, hvor Assurance under alle Forhold kan hæves. Dertil er der imidlertid at bemærke, at i vore bestaaende Kreditforeninger hviler Pantesikkerheden ikke umiddelbart paa den Omstændighed, at Assurance i alle Tilfælde kan hæves. Nej, den hviler paa det solidariske Ansvar, og et saadant agtes jo netop ogsaa tilvejebragt ved denne Forening. Det er under disse Omstændigheder, at det forekommer mig, det ærede Medlems i Betænkningen tydeligt udtalte Mistillid til, at man ad Forsikringsvejen kunde skaffe betryggende Sikkerhed for Pantekreditorerne, maatte, hvis den skulde anses for holdbar, underbygges med Erfaringer fra Praksis, der dokumenterer dens Berettigelse. Det er det, mit Spørgsmaal tog Sigte paa, og hvis det ærede Medlem ikke vil bevare Spørgsmaalet, er det ogsaa et Svar.

Bramsen: Der er til den ærede Ordførers Bemærkning ikke andet at svare end, at har man ikke det Skib, der forliser, forsikret, eller har man ikke betalt den Præmie, der hører til for at faa sin Forsikring fornyet, har Rederen tabt sin Ret til Erstatning. Hvis den ærede Ordfører udelukkende kan lade denne Forening overtage saadanne Skibe, der er forsikrede og vedbliver at være forsikrede, er der ganske vist ikke nogen Fare. Men jeg kan, som sagt, ikke svare andet end, at naar et Skib, der forliser, ikke er forsikret, vil hverken Rederen eller de, som har sat Penge i Skibet, kunne holde sig til Assurandørerne. Det er noget saa alment bekendt og saa selvfølgelig, at jeg egent-

lig ikke kan forstaa, at man kan spørge mig derom.

Ordføreren (Sonne): Det ærede Medlem er dog ikke ubekendt med, at der i Lovforslaget er tilvejebragt Sikkerhed for, at i det Tilfælde, at Præmien ikke er erlagt, skal Assurandøren derom give Meddelelse til Kreditforeningen — det vil blive indført i Statutterne —, hvorigennem Kreditforeningen faar Adgang til at erlægge Præmien og derved bevare Assurance retten.

Bramsen: Nej, det er mig ikke ubekendt, fordi jeg selv fremhævede det i min første Udtalelse, som den ærede Ordfører fremkaldte. Det er en Forbedring i Lovforslaget. Men at vedkommende faar at vide, at der nu ikke er nogen Forsikring, maa den ærede Ordfører dog ikke forveksle med en Forbedring af den Beskaffenhed, at den vedkommende Forsikring virkelig er til Stede. Der er dog en himmelvid Forskel paa, om jeg faar at vide, at nu er der ingen Sikkerhed, og at jeg har Sikkerhed. Og videre er den ærede Ordfører ikke kommet end, at der bliver tilstillet Kreditforeningen Underretning om, at Præmien ikke er blevet betalt, men det er ikke det samme som, at Præmien bliver betalt og Forsikringen altsaa er i Kraft.

Ordføreren (Sonne): I Realiteten er det det samme. Thi derigennem vinder Foreningen jo Adgang til at bevare Assurance retten og vel at mærke under saadanne Forhold, at den samtidig kan lade sig udlægge det belaante Skib til Pant, og Skibet er jo kun belaant med Halvdelen af Taksationsværdien. Der er derfor fuld Dækning for Foreningen. I øvrigt vil der komme til at staa i Kasseobligationerne, at Direktionen for Foreningen kan, naar som helst den finder Anledning dertil, kræve, at de belaante Skibe assureres mod Krigsfare, og naar dette Forhold overvaages af en omsigtsfuld Direktør, vil der ogsaa ad den Vej kunne tilvejebringes al Sikkerhed.

Bramsen: Ja, man kan foreskrive alt muligt i Panteobligationer og Love, og Ministeren kan paase alt, hvad han vil og bør og kan, men et kan man ikke sikre sig i Lovene, og det er, at Folk skal betale nogle Penge, som de lader være med at betale. Det vil den ærede Ordfører lægge Mærke til, at det gælder i overordentlig mange andre Forhold i Livet.